

R O Z M A I T O Ś C I.

W Sobotę

N^{ro}. 102.

9. Września 1820.

Sposzczerzenia nad postępcm i rewolu-
cyjami filozofii w Rzymie.

(Ciąg dalszy)

Z Augustem zaczęła się tak dla filozofii iako i rodzaju ludzkiego nowa era, której symptomata stały się widoczniejszemi, szcze- gólniej pod Tyberyuszem.

Pod czas panowania Augusta, umysły zużone niezgodami domowemi, lecz nieuspo- sobione do iarzma, zymowały się szczegó- lniey tą pracą wewnętrzną, którą człowiek o- koto siebie podeymuje dla ustalenia siebie do- godnie i znośnie w położeniu zdradliwem; a a którato praca żywa moiej lub więcej dngę, w miarę, iak ludy są mniej lub więcej upodlo- ne. Pomimo powszeczne go zepsucia, pamięt- ka i włożenie się do wolności zachowały nad Rzymianami dosyć ieszcze mpcy, aby w 45 lat mieli zupełnie się upodlić.

Wpóśród téy walki pomiędzy tém, co iest szlachetnem w człowieku, i tém, co mu uprzyemnia życie pod uciewiężeniem, zwy- kło się nadewszystko szukać rozrywek, filo- zofia stała się w Rzymie rozrywką, zabawą i rodzajem ukontentowania mniej nad inne n- podlającym, ale również i graskowym. Rzy- mianie ucyli się iéy pod ówczas historycznie, to iest: pragnęli wiedzieć raczey, co myslano przed nimi; niżeli, co oni myśleli. Nie wi- dziemy ich przywiązujących się do żadney zasady, procz do téy, o której w krotce mo- wie będziemy. Nie pochodziło to z tąd, że rozbiór surowy przekonywał ich o niedosta- teczności wszystkich zatożeń; lecz że obęcie ogoin wymagało pewney zdalności, a te umy- ały przeciążone nad ich scieżnieniem nie posia- dały go iuż bynajmniej. Każdy stosownie do trafu stosował się do utoienia czasem chwilo ey potrzeby i utomków odrębnych iakrey nauki. Zastanowienie, nie należało do wyboru, kępnis przyjmował ją, bronli lub porzucal zasady wprawiając e w poruszenie u

mysły powierzchownie rzeczy biorące, a któ- rych podstawa iuż była martwa. August, którego praktyczna filozofia zasadzała się na zamordowaniu tego, co mu był groźnym, a ludzkosc na zachowaniu tego, czego się nie obawiał; Meeenas, pyszny z rozsądka i bie- głego rozumu, które złożył u stóp wojney- szego, zachęcali do tego zatrudnienia szczyt- ki klasy oświeconey, a co byto ważnem dla nich widzieć ią próżniącą, a przyiemną rzu- czą kasztować słodczy ich dowcipa.

Jednakowoż sekta iedna uczyniła znaczne postępy, albowiem właśnie przedstawiła Rzy- mianom to, czego im było potrzeba w tym o- kresie czasu, to iest ustawę roztrpności i prawidła rozkoszy. Byłato, iak się domyslać, sekta Epikura. Chciano wynaleść w téy fi- lozofii przyczyny upadku wolności, ale dety dowodzą przeciwnie; że ona była owszem ie- dnym z iéy skutków. Widziemy najznaczczy- szych Rzymian więku Augusta; zadających sobie gwałt nieiako, aby się do niej skłapili. Horacy iusza można liczyć w rzędzie naj- świetniejszych Europejszych; wystawił on ciekawy przykład ustłowania, które podey- mują dusze wyniosle pod despotyzmem. Mu- siał on nleż przeznaczeniu tak, iak mu wszystko ulega. Trybun woyskowy pod Bru- tusem, stał się późniey pochlebcą Augusta i klientem Meeenasa. Ale umysły msiące pe- wne piętno, czują potrzebę odbiesienia swę go sprawiania się a nawet i swych słabości do wyobrażeń ogolnych. Przeto Horacy iusz wy- chwalał epikureizm uniewinniający iego ule- głość. Jednakowoż widzieć można, że bardzo często żaluie, iż wyższa nauka iest mu zabro- niona. Przytacza bez ustanku krotkość życia, iako tajemną pociechę i wymowę w swych oczach. Zrzeka się wolności publiczney; lecz odąyskuje uporczywie swą gatunkową nieped- ległość. Szuka ustłonić; strzeże się kredytu; wymyka się Meeenasowi z narażeniem cieżnie- nia tego metaski na siebie.

Tu co uczynił Horacy z ustłowaniem, in- ni dokazali tego z łatwością, albowiem posia-

dali mniej talentu a więcej podłości. Filozofia Epikura stała się nauką państwa.

Stary przywódczyni, który uwielbiał te postępy, dopoki wydała mu się właściwą do oderwania ludzi od wolności, przeląkł się skoro dostrzegł, że ich także odstręczała od reszty wszystkiego, i że samolubstwo było równie usposobione poświęcić się dla państwa i dla wolności. Chciał się udać do środków uciskających, lecz nie jest to własnością skazicieli rodu ludzkiego, aby zostać mogli tego poprawiaczami. Oprócz tego niebo gotowało Rzymianom naukę surowszą jeszcze. Tyberjusz, Kaligula, Klaudyusz i Neron nastali, aby i tak to konieczne nastąpiło było powino, zebrać owoce zwycięstw Cezara i polityki Augusta: a śmiałość, iako dzielność, występki i cnota, mężstwo równie iako podłość doznało nieznacznie ciosów. Rzymianie dowiedzieli się, że pod samowładzą nie dosyć byłoby żyć spokojnie, być podległym lub podłym, aby zostać oszczędnym. Uciemnienie, gdy przybiera na siebie kształty łagodne i obłudne, zniewieścia i robi bezsilnym rodzaj ludzki, ale kiedy jest dostatecznie dzikie i okrutne, podówczas stało się jego surowym i użytecznym założycielem. Okrucieństwu ponuremu syna Liwii, szaleństwu iako następcy, niedołężności mężowi Agrypiny, i wyrodzeniu krwawemu iako i kapryśnemu jego syna, Rzym był winien odrodzenie się stoicyzmu. Wszyscy filozofowie w tym czasie byli stoikami. Sceptycyzm może być znosny w ciągu pomysłności lub odpoczynku. Lubiemy tworzyć wątpliwości będąc szczęśliwymi; lecz kiedy się cierpi, potrzebujemy koniecznie stałej opinii.

Stoicy poprawieni nieszczęściem, nie błakali się bynajmniej iako filozofowie Grecy w metafizyce ciemnej i niepodobnej do zastosowania. Przywiązali się jedynie do moralności. Seneka uważał z pogardą zawite drobności, któremi się zajmowali Chryzyp i inni. Epiktet, lbo nauczał publicznie filozofii w Nikopolis, a zatem był w tym samym szczególówem położeniu, co i Stoicy Grecy, wyznawał przeciw, że celem nauk jego było poznanie i wypełnienie cnoty, i że *dyalektyka* była jedynie środkiem służącym do lepszego objaśnienia i uporządkowania wyobrażeń, środkiem, którego nadużyciów chronić się starannie należy. Że wtenczas dopiero nie będzie dowcipem szukającym widowni, na którejby mógł rozwinąć całą świetność władz swoich, ale duszą pragnącą schronienia, i jedyną moralnością mogącą mu go wskazać.

Stoicy Rzymscy wyprowadzili wnioski wyborne z niektórych zasad, a które w Grecy były sofistkami i wybiegami. Nakoniec, aby pogodzić wolność ludzką z prawem potrzeby, uczniowie Zenona utrzymywali, że człowiek; aby był wolnym, powinien jedynie chcieć tego, co mu potrzeba nakaznie. Stoicyzmu Rzymski chwycił się tego wyobrażenia na utworzenie rodzaju wolności, którą iako w świątyni umieścił w sercu ludzkim. Nie mogąc wyprowadzić iestestwa z wielkiego łańcucha wypadków, bez zerwania tegoż łańcucha i zniweczenia porządku natury i wiadomości przyczyn i skutków, umyśliłi uczynić go niezawistym od wypadków przez myśl i uczucie, a to założenie, które oddało w Grecy same tylko dzielne zarzuty, stało się zasadą siły, bezpieczeństwa, heroizmu pogardzającego wszelką srogością tyranów.

(Dokończenie nastąpi.)

Nowa Foundlandyja, podług

Georgi Heriof's voyage through the Canadas
London 1807.

Wypłynawszy z wysp Azoryjskich ciągnęliśmy dalej naszą żeglugę ku północnej Ameryce. — Za przybyciem naszym do ław piaszczystych koło Nowey Foundlandyji ujrzelismy pewną liczbę okrętów stojących w niejakim od siebie oddaleniu, iako się zdawało na kotwicach. — Zajęte były, iakośmy się później dowiedzieli, potowem stokfiszów. Trzymają one zwykle osiemdziesiąt do 150 beczek, i przybywają z różnych stron Angliji, szczególniej zaś z zachodnich Hrabstw i z wysp Jersey i Guernsey. — Inne statki należą do rybaków zimujących w Nowey Foundlandyji, albo w sąsiedzkich portach sątego lądu.

Wielka ława oddalona jest blisko 40 mil morskich albo 30 geograficznych od wyspy, i kształci ogromną górę pod powierzchnią morza. — Długość jej z południa na północ wynosi 160, szerokość zaś od wschodu na zachód 60 mil morskich, jeśli zechcemy od dwóch ostatecznych końców mierzyć. — Na wschodniej stronie ku środkom, znajduje się pewny rodzaj zatoki, Ducht (wykop) zwanej. Głębokość wody na tej całej ławie różna jest, tak, że, miejscami 60, miejscami zaś 5 tylko sążni wynosi. — Podczas wielkiej spiekoty nie pokazują się ryba ani w wielkich ani w po-

mniejszych ławach, ale kryje się w głębokiej wodzie. — Wielu już to uważało, że szelest morskich batwanów staie się głośniejszym i przeraźliwszym, iak się zbliża do ław piaskowych; przyczyny tego w nadto małej powodzi szukać należy. — Szczególne widowiska przedstawiają grube mgły, które tu więcej pannaia iak w innych częściach Atlantyckiego Oceanu i powstaia, iak się zdsie przez wpływ z zatoki Meksykańskiej, której odchód, po większa pęd wistrów przemiesiających.

Stokfisz, których mnoga illosć znajduia się w tych okolicach, przez przeciąg wielu lat stanowi znaczną gałęz kupieckiego handlu, maia bydz smaczniejsze od potowianych w północnych morzach Europejskich, chociaż im w białosci mięsa nie wyrównuia.

Rybacy stiają na brzegach statku, opatrzeni sznurem i wężką. — Złapawszy rybę wyrzuniają natychmiast ięzyk i oddiają drugiemu, który sprawiwszy ia nieco, rzuca iednym otworem na pierwszy pokład, gdzie po zdarcia iey części grzbietu, rzuciają drugim otworem do kadzi dla nasolenia. — Jeśli już dostateczną illosć ryb, do natadowania okrętu natapia i nasola, odplywiają z ław do wyspy, gdzie się okręt wyprożnia, ażeby mógł nazad na miejsce połowu powrocić. — I tak pwtarziają cztery do pięciu razy tę przeiazkę.

Na wyspie suszą potowione stokfisz, dokąd przybyuia większe okręta z Anglii dla sprowadzenia go na targi Europejskie. Człowiek ieden, którego Culter albo dozorcą zowią, przeziera ładunek każdego statku, dla ochronienia, ażeby która źle nasolona ryba całego nie popsua ładunku.

Cena potowioneryby w Nowey Foundlandyi wynosi zwykle 15 szyllingów za cetnar, który w Europie może bydz wart 20 szyllingów. — Koszta przewozu do brzegów Hiszpańskich wynoszą 2 szyllingi i 5 penców, a do Liworna 3 szyllingi od cetnara.

Okręt, obsadzony 12 ludźmi, musi od połowy Kwietnia aż do Lpca 10000 ryb złapać nasolić i do portu odwieść, w przeciwnym wypadku, wltaczaia się onego właściciele od wszelkiego ucześnictwa wymierzoney nadgrody. — Atoli podobny okręt przynosi w tej porze podwoyną illosć.

Kupcy Angielscy hendliacy temi rybami borguia rybakom wszystkie rzeczy, których potrzebiają, a po upłynionym roku odciaiają im z zastżoney płacy. — kilkakroć stotysięcy wyliczaia oni na przedmiot, który ieszcze z łona Oceanu nie wydobyto.

Blisko 400 okrętów o 36000 beczkach ładunku, 200 statków rybackich trzymiających razem 20,000 beczek, 2000 ludzi obsadzonych, trudni się zwykle w czasie pokoju tem rybołostwem. — Corocznie łapia około 600,000 cetnarów ryb, których średnia cena na wyspie z porownania 7 lat wynosi 15 szyllingów. A te wynoszą, ieżli zechcemy dodać i resztę płodów iako to Łososie, tlnosć z Stokfiszów futra i t. d. więcej iak pół miliona funtów sterlingów do roku.

Z 10,000 ludzi, Anglików i Irlandczyków trudniających się połowem stokfiszów, zostiaie na wyspie 8000 przez zimę, ieżli w tych krainach nie prowadzi się wojna. — A kilka tysięcy zostiaie tam nawet w tej porze roku *) i trudnia się budową i naprawą statków, i mniejszych łodzi i wystawieniem rusztowania do suszenia ryb. Byuia oni zwykle doświadczeni ludzia; których uprawicielmi (*Planters*) zowią.

Co do rozległosci należy Nowa Foundlandya do wysp pierwszego rzędu, w narodzajnosci o wiele iest posledniejsza od każdey wyspy podobnego obwodu. — Czyli byia kiedy rodowitemi zaludniona mieszkāncami? nie można z pewnością twierdzić, a nieurodzajnosć tego kraju, gdyby i byia tak bezwzględna, iak zwykle utrzymiają, nie służyłaby ieszoze za dostarczaiący dowód na stronę pierwszą, ponieważ rodowici Amerykanie w powszechnosci, więcej żyia z polowania i rybołostwa iak z roslinnych ziemiołodów. — Eskimosow iedyny Narod, których tam zastali, nie można uważać za rodowitych mieszkānców. — Przyległy i tylko wąską ciecinia (*Belleide*) oddzielony kraj Labrador, iest ich oyczyzną, gdzie największą oześć roku przebyuia i bez siedziby wltoczą się po niezmierney przestrzeni pustey i nieprzyiaźney dziczy, chociaż ich liczba gdyby wszystkich zebrano, zaledwie byłaby w stanie kilka wiosek zaludnić.

W nadprzyrodzonym i okropnym paśmie ziemi, którą Hiszpanie Labrador, Francuzi zaś Nowa Brytania zowią i którą rzeka Lorenza z morzem północnem odgranicza, nie znajduia się dzioy ludzie, wyiawszy Eskimow. — Znajdia iak także w znaczney odległosci od Hudsonsbay, około rzek z zachodu plynących.

*) Cała Nowa Foundlandya liczy podług pedania wiarygodnego 2324 domów zamieszkałych przez 25000 Anglików i osiadłych tamże Eskimów.

Nowa Foundlandya jest kształtu trzyciennego, iey rozległość wynosi 100 mil morskich ze wschodu na zachód a 125 z południa na północ; leży pomiędzy 46 i 52 gradusem północney szerokości. — Pierwszy oney wynalazca był Jan Gabato, Wenecjanin, pod zastoną Henryka VII Króla Angielskiego. Po czterdziestu dopiero latach, zaczęto z niey użytkować. — Cap Race i Cap Ray, dwa przylądki przestrzegają okręty, które płyną rzeką S. Lorenza. Osiemnaście mil morskich na zachód od wyż wspomnionych przylądków, znajduje się przylądek S. Mary który na wschodniej stronie kształci wchod do zatoki Placencya. — Ta zatoka jest 16 mil morskich szeroka a 20 długa. Gdzie ona się kończy, znajduje się port dość obszerny i bezpieczny na więcej jak 150 okrętów pod obroną zamku S. Lewis. — Francuzi byli pierwsi z Europejczyków co zwiedzili tę stronę.

Między Placencyą i przylądkiem Cap Ray na zachodnim końcu wyspy wciśnięta się w ład dwie inne zatoki Fortune i Despairbay dość znacznego obwodu. Cap Ray kształci z wyspą S. Pawła tylko na 13 mil morskich oddaloną wchod do zatoki S. Lorenza, a okręty płynące tamtędy pod czas jasnej pogody mogą albo przylądek albo wyspę widzieć. Oprócz wspomnianych zatok liczy jeszcze Nowa Foundlandya onych więcej szczególniej na stronie wschodniej, między któremi *Trinity* i *Conceptionsbay* dla swego obwodu na szczególną zasługują wzmiankę. W pobliżności tego ostatniego leży bezpieczny i dobrze obwarowany port S. John.

Otoczona cieniem i okropnemi skałami, które goły i nie przyjemny widok sprawiają i wydają wyspę bardzo smutną, ale i wewnętrzne także położenie wewnątrz odpowiada zupełnie temu nie wiele obiecującemu zewnątrz będąc ostrym gołem i tak mało mając przyjemnych widoków. — O wiele lepszą od portu S. John nie widać żadnego otworu w nadbrzeżu. Bista wieża wystawiona na spadzistym wzgórku, zdaje się więcej okręty przestrzegć od skalistego brzegu jak dawneż znak do bezpiecznego schronienia. Blższe rozpoznanie przekonywa o iey mocy, bo żaden nieprzyjacielski okręt nie może bezkarnie przepłynąć morskiej pod nim okolicy. Warownia Anborst leżąca na południowej spadzistości broni wstępu do portu S. John.

Powódz, ziele sosenska, krzaki jałowcowe zwykłe ziemiopłody, nierodzajności skąpo okrywają kamienistą powierzchnię. Widok jednak portu i okolic tego przedstawia zachwycającą dziezę. — Wiechawszy trocha dalej postrzega się po prawej i lewej ręce okop. Na znacznych wzgórkach nad niem znajduje się więcej matych szanów. Okrągłowa skała równie opatrzona jest okopem, który pod przewodnictwem przed kilkunasto latami zmarłego Sir James Wallacego zrobiony został a który w roku 1796 z jednym okrętem odparł mężnie i szczęśliwie napad Admirala Richery. Miasto S. John leży pod portem, iego położenie niema nic pociągającego wyiswży dla tych, którzy potrzebą albo chęcią zyska powodowani, zarobek nad przyjemną siedzibę przekładają. Posiada kościół i dwie kaplic, pierwszy dla katolików, dwie drugie dla Metodystów, także ratusz i dom celny. —

J.....n.

Nowy rodzaj perspektyw.

Baron Karol Draiss, wynalazca znacznych wózków skorobieżnych albo drezinek, wynalazł teraz nowy rodzaj perspektyw wynoszących. Za pomocą tych perspektyw 1 1/2 cala objętości mających i na 3 stopy długich w kształcie kija zrobionych, pomimo otaczających przeszkód w koło siebie na 22 1/2 stopni horyzont widzieć można. — Perspektywy te korzystnie użytymi być mogą: 1) W zgromadzeniach licznych ludu, aby z płaszczyzny nad wywyższone głowy i kapelusze patrzeć można. 2) Przez dowódców wojsk, którzy za pomocą takich perspektyw dalej zobaczyć mogą niżeli gdyby na drabinę weszli. 3) Na okrętach, z głębi których, patrząc przez te perspektywy tyle można widzieć, ile z najwyższego masztu patrzący widzieć może. 4) W domach, gdzie mieszkający na dole, za pomocą tych ruchomych perspektyw, patrząc się, taki będzie miał widok jak gdyby z dachu się przyglądał. — Zgoła perspektywa ta w wielu przypadkach bardzo korzystnie użyta być może. — Wyżej wspomniany wynalazca oznajmił, że najchętniej wystara się o patent wynalazku i niezawodnie rozpacznie wyrabianie podobnych perspektyw, gdy wynalazek jego mile przyjętym będzie.